

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15649 *Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui veguen i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La present llei té com a objectiu harmonitzar el nostre sistema fiscal amb un ús més eficient i respectuós amb el medi ambient i la sostenibilitat, valors que inspiren esta reforma de la fiscalitat, i com a tal en consonància amb els principis bàsics que regixen la política fiscal, energètica i, per descomptat, ambiental de la Unió Europea.

En la societat actual, la incidència, cada vegada més gran, de la producció i el consum d'energia en la sostenibilitat ambiental requereix un marc normatiu i regulador que garantisca a tots els agents l'adequat funcionament del model energètic i que, a més, contribueixca a preservar el nostre ric patrimoni ambiental.

El fonament bàsic d'esta llei es residència en l'article 45 de la Constitució, precepte en el qual la protecció del nostre medi ambient es configura com un dels principis rectors de les polítiques socials i econòmiques. Per això, un dels eixos d'esta reforma tributària serà la internalització dels costos mediambientals derivats de la producció de l'energia elèctrica i de l'emmagatzematge del combustible nuclear gastat o dels residus radioactius. D'esta manera, la llei ha de servir d'estímul per a millorar els nostres nivells d'eficiència energètica al mateix temps que permeta assegurar una millor gestió dels recursos naturals i continuar avançant en el nou model de desenrotllament sostenible, tant des del punt de vista econòmic i social, com mediambiental.

La present reforma contribueix, a més, a la integració de les polítiques mediambientals en el nostre sistema tributari, en el qual tenen cabuda tant tributs específicament ambientals, com la possibilitat d'incorporar l'element ambiental en altres tributs ja existents.

Els valors i objectius que informen la present llei tenen vocació transversal i, per tant, han de ser un eix bàsic de la coherència de les mesures sectorials, especialment quan incidixen en un sector de tant d'impacte econòmic i ambiental per al país com és el sector energètic.

Amb este fi, per mitjà d'esta llei es regulen tres nous impostos: l'Impost sobre el Valor de la Producció de l'Energia Elèctrica, l'Impost sobre la Producció de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius Resultants de la Generació d'Energia Nucleoelèctrica i l'Impost sobre l'Emmagatzematge de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius en Instal·lacions Centralitzades; es crea un cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica; es modifiquen els tipus impositius establits per al gas natural i el carbó, i se suprimixen, a més, les exempcions previstes per als productes energètics utilitzats en la producció d'energia elèctrica i en la cogeneració d'electricitat i calor útil.

II

En este sentit i amb el fi també d'afavorir l'equilibri pressupostari, s'establix en el títol I d'esta llei un impost sobre el valor de la producció de l'energia elèctrica, de caràcter directe i naturalesa real, que grava la realització d'activitats de producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica en el sistema elèctric espanyol.

Este impost gravarà la capacitat econòmica dels productors d'energia elèctrica les instal·lacions dels quals originen importants inversions en les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica per a poder evacuar l'energia que hi aboquen, i comporten, per si mateixes o de resultes de la mateixa existència i desenrotllament d'estes xarxes, indubtables efectes mediambientals, així com la generació de costos molt rellevants necessaris per al manteniment de la garantia de subministrament. L'impost s'aplicarà a la producció de totes les instal·lacions de generació.

III

El títol II d'esta llei conté la regulació dels altres dos nous impostos a què s'ha fet referència: l'Impost sobre la Producció de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius Resultants de la Generació d'Energia Nucleoelèctrica i l'Impost sobre l'Activitat d'Emmagatzematge de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius en Instal·lacions Centralitzades.

La generació d'energia elèctrica per mitjà de la utilització d'energia nuclear suposa l'assumpció per part de la societat d'una sèrie de càrregues i servituds, a causa de les peculiaritats inherents a este tipus d'energia, l'impacte econòmic de la qual és difícil d'avaluar. La societat s'ha de fer càrrec d'una sèrie de responsabilitats derivades dels aspectes específics que incidixen en esta generació, com ara la gestió dels residus radioactius generats i l'ús de materials que poden ser utilitzats per a fins no pacífics.

Encara que en el Pla General de Residus Radioactius es preveuen les necessitats de finançament, basades en les millors estimacions disponibles, la valoració del cost total del desmantellament de les centrals nuclears i la gestió definitiva dels residus radioactius mantenen un alt grau d'incertesa que, en última instància, es traslladaria a la societat, després del cessament de l'explotació de les centrals nuclears, particularment pel que fa a la gestió definitiva del combustible nuclear gastat i dels residus d'alta activitat, ja que els desenrotllaments tecnològics poden condicionar la manera en què finalment es duga a terme l'esmentada gestió i, en conseqüència, els costos que hi estan associats.

Així mateix, atesa la llarga vida de determinats residus radioactius, que transcendix generacions, després de la gestió definitiva d'estos caldrà establir les mesures necessàries per a evitar que qualsevol agent extern pugua provocar la seua dispersió en el medi ambient o un altre tipus d'efecte no desitjat, la qual cosa exigirà una supervisió institucional a llarg termini de la qual haurà de fer-se càrrec l'Estat. Així es preveu en l'article 38 bis de la Llei 25/1964, de 29 d'abril, sobre energia nuclear, la qual disposa que l'Estat assumisca la titularitat dels residus radioactius una vegada s'hagen emmagatzemat definitivament i, així mateix, que assumisca la vigilància que, si és el cas, es pugua requerir després de la clausura d'una instal·lació nuclear una vegada haja transcorregut el període de temps que establisca la corresponent declaració de clausura.

Una altra de les característiques que singularitza la indústria nucleoelèctrica la constituïxen l'ús i la generació d'uns materials que han d'estar sotmesos a un control estricte per a evitar la seua utilització amb fins no pacífics o qualsevol altre tipus d'acte malintencionat sobre estos, la qual cosa obliga Espanya, en la seua condició de part del Tractat sobre la no Proliferació d'Armes Nuclears (fet a Londres, Moscou i Washington l'1 de juliol de 1968 i ratificat per Espanya el 13 d'octubre de 1987) i de la Convenció sobre la Protecció Física dels Materials Nuclears (feta a Viena i Nova York el 3 de març de 1980, firmada per Espanya el 7 d'abril de 1986 i ratificada, com a Estat membre d'EURATOM, el 6 de setembre de 1991), a fer front a les responsabilitats que se'n deriven i, en conseqüència, a l'aplicació dels recursos corresponents.

Així mateix, l'Estat ha d'aportar els recursos necessaris per a mantindre operatius els plans d'emergència nuclear existents en cada una de les províncies on hi ha instal·lacions nuclears.

En vista d'això, es considera adequat l'establiment d'un gravamen sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius en les centrals nuclears, així com sobre el seu emmagatzematge en instal·lacions centralitzades, a fi de compensar la societat per les càrregues que ha de suportar com a conseqüència de la mencionada generació.

IV

La imposició sobre hidrocarburs, a més de ser una font rellevant d'ingressos tributaris, constituïx un potent instrument al servei de la política de protecció del medi ambient, plenament assentat en el nostre ordenament jurídic.

Si bé els combustibles líquids destinats principalment al transport per carretera o al sector residencial han contribuït a estos objectius a través dels seus tipus actuals de l'Impost sobre Hidrocarburs, el gas natural ha gaudit d'un tipus impositiu igual a zero, permés temporalment per l'article 15.1.g) de la Directiva 2003/96/CE del Consell, de 27 d'octubre de 2003, per la qual es reestructura el règim comunitari d'imposició dels productes energètics i de l'electricitat.

La imminència del final del període indicat en la Directiva 2003/96/CE, l'increment en les quotes nacionals de consum de gas natural que s'ha produït durant estos anys, així com la coherència en el tractament de les diferents fonts d'energia, aconsellen aplicar nivells d'imposició estrictament positius per a aquells usos del gas natural que es troben regulats a tipus zero, per la qual cosa en el títol III d'esta llei, per mitjà de la modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials (BOE de 29 de desembre), s'establix un tipus positiu per al gas natural utilitzat com a carburant en motors estacionaris, així com per al gas natural destinat a usos diferents dels de carburant.

No obstant això, per a mantindre la competitivitat del sector industrial, a l'empara del que estableix la normativa comunitària mencionada que permet diferenciar per a un mateix producte el nivell nacional d'imposició en determinades circumstàncies o condicions estables, respectant els nivells mínims comunitaris d'imposició i les normes del mercat interior i de competència, s'establix una imposició reduïda per al gas natural destinat a usos professionals sempre que no s'utilitze en processos de generació i cogeneració elèctrica.

D'altra banda, la llei revisa el tractament fiscal aplicable als diferents productes energètics utilitzats per a la producció d'electricitat. Les activitats de generació d'electricitat a partir de combustibles fòssils constituïxen grans focus d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per la qual cosa, des d'un punt de vista fiscal, s'ha arribat a la consideració que esta forma de generació d'electricitat ha de ser gravada de manera més coincident, en relació amb les externalitats que produïx.

Des d'estes premisses, se suprimixen determinades exempcions previstes en els articles 51.2.c) i 79.3.a) de la Llei 38/1992, això en concordança amb el que disposa l'article 14.1.a) de la Directiva 2003/96/CE, que permet als estats membres, per a estos fins, sotmetre a gravamen els productes energètics utilitzats per a produir electricitat, i, amb l'article 15.1.c) de la mencionada directiva, pel que fa a la generació combinada de calor i electricitat.

En este mateix sentit, per a donar un tractament anàleg a la producció d'electricitat a partir de fonts d'energia fòssil, s'eleva el tipus de gravamen sobre el carbó, i al mateix temps, es creen tipus específics que graven els fueloils i els gasoils destinats a la producció d'energia elèctrica o a la cogeneració d'electricitat i calor útil.

V

Finalment, en el títol IV d'esta llei es modifica el text refós de la Llei d'Aigües aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

En particular, l'esmentat títol regula el règim economicofinancer de la utilització del domini públic hidràulic. Així, disposa que les administracions públiques competents, en virtut del principi de recuperació de costos i tenint en compte projeccions econòmiques a llarg termini, establiran els mecanismes oportuns per a fer repercutir els costos dels servicis relacionats amb la gestió de l'aigua, incloent-hi els costos ambientals i del recurs, en els diferents usuaris finals.

L'esmentat text refós de la Llei d'Aigües en els seus articles 112 a 114 preveu quatre exaccions distintes vinculades a l'aigua: el cànon d'utilització de béns de domini públic, el cànon d'abocament que grava els abocaments al domini públic hidràulic, el cànon de regulació que grava el benefici particular obtingut per obres de regulació fetes per l'Estat i la tarifa d'utilització de l'aigua que grava els beneficis particulars obtinguts per obres de l'Estat diferents de les de regulació.

En particular, l'article 112 del text refós de la Llei d'Aigües estableix que el cànon d'utilització s'aplica només a l'ocupació, utilització i aprofitament del domini públic hidràulic definit en els apartats b) i c) de l'article 2 de la mateixa llei, és a dir, a la utilització dels llits de corrents naturals, continus o discontinus, i dels llits dels llacs i llacunes i els dels embassaments superficials en llits públics. Queda així fora de la definició d'este cànon l'ús de les aigües continentals al qual es referix l'apartat a) del mateix article 2 del text refós de la Llei d'Aigües.

Esta realitat, que és una anomalia respecte al règim comú dels béns de domini públic, ha perdurat per raons històriques, si bé hui no té raonabilitat econòmica, almenys quant a un ús purament industrial i en règim de mercat com és el de producció d'energia elèctrica.

Actualment, la qualitat general de les aigües continentals espanyoles en fa necessària la protecció a fi de salvaguardar un dels recursos naturals necessaris per a la societat. En este sentit cal reforçar les polítiques de protecció del domini públic hidràulic. Amb este fi, es fa necessària l'obtenció de recursos que han de ser aportats pels que obtenen un benefici de la seua utilització privativa o aprofitament especial per a la producció d'energia elèctrica.

L'objecte d'esta modificació, per tant, és establir un nou cànon als béns de domini públic descrits en l'apartat a) de l'article 2 de la mateixa llei, és a dir, a la utilització o aprofitament de les aigües continentals per a la seua explotació hidroelèctrica.

TÍTOL I

Impost sobre el Valor de la Producció de l'Energia Elèctrica

Article 1. *Naturalesa.*

L'Impost sobre el Valor de la Producció de l'Energia Elèctrica és un tribut de caràcter directe i naturalesa real que grava la realització d'activitats de producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, a través de cada una de les instal·lacions indicades en l'article 4 d'esta llei.

Article 2. *Àmbit territorial.*

1. L'impost s'aplicarà en tot el territori espanyol.
2. El que disposa l'apartat anterior s'entendrà sense perjudi dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris del País Basc i de la Comunitat Foral de Navarra.

Article 3. *Tractats i convenis.*

El que estableix esta llei s'entendrà sense perjudi del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

Article 4. *Fet imposable.*

1. Constituïx el fet imposable la producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica mesurada en barres de central, incloent-hi el sistema elèctric peninsular i els territoris insulars i extrapeninsulars, en qualsevol de les instal·lacions a què es referix el títol IV de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.

2. La producció en barres de central, als efectes d'esta llei, es correspondrà amb l'energia mesurada en borns d'alternador minorada en els consums auxiliars en generació i en les pèrdues fins al punt de connexió a la xarxa.

3. Respecte als conceptes i termes amb substantivitat pròpia que apareixen en la llei, excepte els que hi estan definits, caldrà ajustar-se al que disposa la normativa del sector elèctric de caràcter estatal.

Article 5. *Contribuents.*

Són contribuents de l'impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a les quals es referix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, que realitzen les activitats indicades en l'article 4.

Article 6. *Base imposable.*

1. La base imposable de l'impost estarà constituïda per l'import total que corresponga percebre al contribuent per la producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica, mesurada en barres de central, per cada instal·lació, en el període impositiu.

A este efecte, en el càlcul de l'import total es consideraran les retribucions previstes en tots els règims econòmics que es deriven del que estableix la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, en el període impositiu corresponent, així com les previstes en el règim econòmic específic per al cas d'activitats de producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica en els territoris insulars i extrapeninsulars.

2. La base imposable definida en l'apartat anterior es determinarà per a cada instal·lació en la qual es realitzen les activitats indicades en l'article 4 d'esta llei.

Article 7. *Període impositiu i meritació.*

1. El període impositiu coincidirà amb l'any natural, excepte en el supòsit de cessament del contribuent en l'exercici de l'activitat en la instal·lació, i en este cas finalitzarà el dia en què es considere produït l'esmentat cessament.

2. L'impost es meritara l'últim dia del període impositiu.

Article 8. *Tipus de gravamen.*

L'impost s'exigirà al tipus del 7 per cent.

Article 9. *Quota íntegra.*

La quota íntegra és la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

Article 10. *Liquidació i pagament.*

1. Els contribuents estaran obligats a autoliquidar l'impost i ingressar la quota dins del mes de novembre posterior al de la meritació de l'impost, d'acord amb les normes i models que estableisca el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques. A este efecte s'hauran de tindre en compte les mesures definitives de la producció elèctrica.

2. Entre el dia 1 i el 20 dels mesos de maig, setembre, novembre i febrer de l'any següent, els contribuents que realitzen el fet imposable hauran d'efectuar un pagament fraccionat corresponent al període dels tres, sis, nou o dotze mesos de cada any natural,

d'acord amb les normes i models que establisca el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

3. Els pagaments fraccionats es calcularan en funció del valor de la producció d'energia elèctrica en barres de central realitzada des de l'inici del període impositiu fins a la finalització dels tres, sis, nou o dotze mesos a què es referix l'apartat anterior, aplicant-s'hi el tipus impositiu previst en l'article 8 d'esta llei i deduïnt l'import dels pagaments fraccionats prèviament fets.

A este efecte, es prendrà com a valor de la producció l'import total que corresponga percebre pel contribuent, per la producció i incorporació al sistema elèctric d'energia elèctrica mesurada en barres de central, per cada instal·lació en el període corresponent.

No obstant això, quan el valor de la producció, incloent-hi totes les instal·lacions, no supere els 500.000 euros l'any natural anterior, els contribuents estaran obligats a efectuar exclusivament el pagament fraccionat el termini de liquidació del qual està comprés entre els dies 1 i 20 del mes de novembre.

Tractant-se de contribuents que hagen exercit l'activitat per un termini inferior a l'any natural durant l'any anterior, el valor de la producció s'eleva a l'any.

4. En cas d'inici de l'activitat després de l'1 de gener, els pagaments fraccionats a compte de la liquidació corresponent al període impositiu que estiga en curs es faran, si és el cas, en el termini de liquidació corresponent al trimestre en què el valor de la producció calculat des de l'inici del període impositiu supere els 500.000 euros, incloent-hi totes les instal·lacions.

5. Si l'import total que corresponga percebre al contribuent no és conegut en el moment de la realització dels pagaments fraccionats, el contribuent haurà de fixar-lo provisionalment en funció de l'última liquidació provisional feta per l'operador del sistema i, si és el cas, per la Comissió Nacional d'Energia, amb anterioritat a l'inici del termini de realització del pagament corresponent.

Article 11. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries relatives al present impost seran qualificades i sancionades de conformitat amb el que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

TÍTOL II

Impostos sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoeelèctrica i l'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius en instal·lacions centralitzades

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 12. *Naturalesa.*

L'Impost sobre la Producció de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius Resultants de la Generació d'Energia Nucleoeelèctrica i l'Impost sobre l'Emmagatzematge de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius en Instal·lacions Centralitzades són tributs de caràcter directe i naturalesa real, que graven les activitats que, integrant el seu respectiu fet imposable, es definixen en els articles 15 i 19 d'esta llei.

Article 13. *Àmbit territorial.*

1. Els impostos s'aplicaran en tot el territori espanyol.
2. El que disposa l'apartat anterior s'entendrà sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmic en vigor, respectivament, en els territoris del País Basc i de la Comunitat Foral de Navarra.

Article 14. *Tractats i convenis.*

El que estableix esta llei s'entendrà sense perjudi del que disposen els tractats i convenis internacionals que hagen passat a formar part de l'ordenament intern, de conformitat amb l'article 96 de la Constitució Espanyola.

CAPÍTOL II

Impost sobre la Producció de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius Resultants de la Generació d'Energia Nucleoelèctrica

Article 15. *Fet imposable.*

Constituïx el fet imposable de l'impost la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoelèctrica.

Article 16. *Contribuents.*

1. Són contribuents les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es referix l'article 35.4 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, que duguen a terme l'activitat indicada en l'article 15.

2. Seran responsables solidaris del deute tributari de l'impost els propietaris de les instal·lacions nuclears que generen el fet imposable quan no coincidisquen amb els que les exploten.

Article 17. *Base imposable.*

1. Constituïx la base imposable sobre la producció de combustible nuclear gastat i residus radioactius resultants de la generació d'energia nucleoelèctrica:

a) Els quilograms de metall pesant continguts en el combustible nuclear produït durant el període impositiu, entenen-se com a metall pesant l'urani i el plutoni continguts; i com a combustible nuclear gastat, el combustible nuclear irradiat en el reactor que durant el període impositiu haja sigut extret definitivament d'este.

b) Els metres cúbics de residus radioactius de mitjana, baixa i molt baixa activitat produïts, que han sigut preparats durant el període impositiu per a emmagatzemar-los amb caràcter temporal en el mateix emplaçament de la instal·lació.

2. La base imposable definida en este article es determinarà per a cada instal·lació en la qual es realitzen les activitats que constituïxen el fet imposable d'este impost.

Article 18. *Tipus impositiu i quota tributària.*

La quota tributària serà el resultat d'aplicar a la base imposable els tipus impositius següents:

a) En la producció de combustible gastat resultant de la generació d'energia nucleoelèctrica, a la qual es referix l'apartat 1.a) de l'article 17, el tipus serà de 2.190 euros per quilogram de metall pesant.

b) En la producció de residus radioactius a la qual es referix l'apartat 1.b) de l'article 17:

1r. Per a residus radioactius de baixa i mitjana activitat, el tipus serà de 6.000 euros per metre cúbic.

2n. Per a residus radioactius de molt baixa activitat, el tipus serà de 1.000 euros per metre cúbic.

CAPÍTOL III

Impost sobre l'Emmagatzematge de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius en Instal·lacions CentralitzadesArticle 19. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de l'impost l'activitat d'emmagatzematge de combustible nuclear gastat i de residus radioactius en una instal·lació centralitzada.

Als efectes d'este impost, s'entendrà com a emmagatzematge de combustible nuclear gastat i residus radioactius tota activitat consistent en la immobilització temporal o definitiva d'estos, amb independència de la manera en què es realitze; i com a instal·lació centralitzada, aquella que pugua emmagatzemar estos materials procedents de diverses instal·lacions o orígens.

Article 20. *Exempcions.*

Estarà exempt de l'impost l'emmagatzematge de residus radioactius procedents d'activitats mèdiques o científiques, així com de residus radioactius procedents d'incidents excepcionals en instal·lacions industrials no subjectes a la reglamentació nuclear que siguen qualificats com a tals pel Consell de Seguretat Nuclear o detectats en les dites instal·lacions, i gestionats en el marc dels acords a què fa referència l'article 11.2 del Reial Decret 229/2006, de 24 de febrer, sobre el control de fonts radioactives encapsulades d'alta activitat i fonts òrfenes.

Article 21. *Contribuents.*

Són contribuents de l'impost les persones físiques o jurídiques i les entitats a què es referix l'apartat 4 de l'article 35 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, que siguen titulars de les instal·lacions en les quals es duguen a terme les activitats indicades en l'article 19.

Article 22. *Base imposable.*

1. Constitueix la base imposable de l'Impost sobre l'Emmagatzematge de Combustible Nuclear Gastat i Residus Radioactius en Instal·lacions Centralitzades:

- a) La diferència entre el pes del metall pesant contingut en el combustible nuclear gastat emmagatzemat a la finalització i a l'inici del període impositiu, expressat en quilograms.
- b) La diferència entre el volum de residus radioactius d'alta activitat, diferents del combustible nuclear gastat, o de mitjana activitat i vida llarga, emmagatzemats a la finalització i a l'inici del període impositiu, expressat en metres cúbics.
- c) El volum de residus radioactius de mitjana activitat no inclosos en l'apartat b), i de baixa o molt baixa activitat, introduïts en la instal·lació per al seu emmagatzematge durant el període impositiu, expressat en metres cúbics.

2. La base imposable definida en este article es determinarà per a cada instal·lació en la qual es duguen a terme les activitats que constitueixen el fet imposable d'este impost.

Article 23. *Base liquidable en l'emmagatzematge centralitzat de residus de mitjana, baixa i molt baixa activitat.*

1. En l'emmagatzematge centralitzat de residus de mitjana, baixa i molt baixa activitat, al qual es referix l'apartat 1.c) de l'article 22, la base liquidable s'obtindrà per l'aplicació a la base imposable d'un coeficient multiplicador K de reducció, d'acord amb l'expressió següent:

$$BL = K \times BI$$

En la qual:

BL: Base liquidable.

BI: Base imposable.

2. El coeficient K s'obindrà per l'aplicació de la fórmula següent:

$$K = \frac{V_{NC} + V_C \times f_C + V_{SI} \times f_{SI} + V_{LI} \times f_{LI} + V_{MX} \times f_{MX}}{V_{NC} + V_C + V_{SI} + V_{LI} + V_{MX}}$$

En la qual:

V_{NC} : Volum de residus no compactables ni incinerables introduïts per al seu emmagatzematge definitiu.

V_C : Volum de residus compactables introduïts per al seu emmagatzematge definitiu.

f_C : Factor de reducció de volum per compactació.

V_{SI} : Volum de residus sòlids que se sotmeten a tractament d'incineració abans de l'emmagatzematge definitiu.

f_{SI} : Factor de reducció de volum per incineració de residus sòlids.

V_{LI} : Volum de residus líquids que se sotmeten a tractament d'incineració abans de l'emmagatzematge definitiu.

f_{LI} : Factor de reducció de volum per incineració de residus líquids.

V_{MX} : Volum de residus que se sotmeten a tractament mixt de compactació i incineració abans de l'emmagatzematge definitiu.

f_{MX} : Factor de reducció de volum per tractament mixt de compactació i incineració.

3. Els factors de reducció prendran els valors següents:

Factor	Valor
f_C	1
	2,6
f_{SI}	1
	12,1
f_{LI}	1
	15,3
f_{MX}	1
	7,8

Article 24. Tipus impositiu i quota tributària.

1. La quota tributària serà el resultat d'aplicar a la base imposable, o a la base liquidable d'acord amb el que estableix l'article 23, els tipus impositius següents:

a) En l'emmagatzematge de combustible gastat a què es referix l'apartat 1.a) de l'article 22, el tipus serà de 70 euros per quilogram de metall pesant.

b) En l'emmagatzematge de residus radioactius a què es referix l'apartat 1.b) de l'article 22, el tipus serà de 30.000 euros per metre cúbic de residu radioactiu.

c) En l'emmagatzematge de residus radioactius a què es referix l'apartat 1.c) de l'article 22:

1r. Per a residus radioactius de baixa i mitjana activitat, el tipus serà de 10.000 euros per metre cúbic.

2n. Per a residus radioactius de molt baixa activitat, el tipus serà de 2.000 euros per metre cúbic.

CAPÍTOL IV

Normes comunes per als dos impostos

Article 25. *Període impositiu i meritació.*

1. El període impositiu coincidirà amb l'any natural, excepte en el supòsit de cessament del contribuent en el desenrotllament de les activitats que constitueixen els fets imposables als quals es referixen els articles 15 i 19, i en este cas finalitzarà el dia en què es considere produït el cessament.

2. L'impost es meritara l'últim dia del període impositiu.

Article 26. *Liquidació i pagament.*

1. Els contribuents estaran obligats a autoliquidar l'impost i ingressar la quota resultant en el termini dels primers 20 dies naturals següents a la meritació de l'impost, d'acord amb les normes i models que establisca el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

2. En els primers 20 dies naturals dels mesos d'abril, juliol i octubre, els contribuents que realitzen el fet imposable establert en els articles 15 i 19 hauran de fer un pagament fraccionat a compte de la liquidació corresponent al període impositiu en curs, d'acord amb les normes i models que establisca el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques.

L'import dels pagaments fraccionats es calcularà en funció de les magnituds determinants de la base imposable que corresponguen al trimestre natural anterior a l'inici del termini de realització de cada un dels pagaments fraccionats, i aplicant-hi el tipus impositiu, segons el cas, al qual es referixen els articles 18 i 24 de la llei.

Article 27. *Infraccions i sancions.*

Les infraccions tributàries relatives als presents impostos seran qualificades i sancionades de conformitat amb el que preveu la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

TÍTOL III

Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials

Article 28. *Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials.*

Es modifica la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, en els termes següents:

U. S'afegir un apartat 14 en l'article 7, amb la redacció següent:

«14. No obstant el que establixen els apartats anteriors d'este article, quan l'eixida del gas natural de les instal·lacions considerades fàbriques o dipòsits fiscals es produïska en el marc d'un contracte de subministrament de gas natural efectuat a títol oneros, la meritació de l'impost sobre hidrocarburs es produirà en el moment en què siga exigible la part del preu corresponent al gas natural subministrat en cada període de facturació. Això no serà aplicable quan el destí del gas natural siga una altra fàbrica o dipòsit fiscal.

Per a l'aplicació del que preveu l'apartat 1 d'este article, en relació amb els subministraments de gas natural diferents d'aquells als quals es referix el paràgraf anterior, els subjectes passius podran considerar que el conjunt del gas natural subministrat durant períodes de fins a seixanta dies consecutius ha eixit de fàbrica o dipòsit fiscal el primer dia del mes natural següent a la conclusió del mencionat període.»

Dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 8, en els termes següents:

«3. Són subjectes passius, en qualitat de substituïts del contribuent, els representants fiscals a què es referix l'apartat 28 de l'article 4 d'esta llei.

També són subjectes passius, en qualitat de substituïts del contribuent, els que duguen a terme els subministraments de gas natural a títol onerosos en el supòsit previst en el paràgraf primer de l'apartat 14 de l'article 7 d'esta llei.»

Tres. Es modifiquen la tarifa 1a de l'apartat 1 de l'article 50 i l'apartat 3 del mateix article de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'Impostos Especials, que queden redactats de la manera següent:

«Tarifa 1a:

Epígraf 1.1 Gasolines amb plom: 433,79 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.1 Gasolines sense plom de 98 I.O. o d'octanatge superior: 431,92 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.2.2 La resta de gasolines sense plom: 400,69 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.3 Gasoils per a ús general: 307 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.4 Gasoils utilitzables com a carburants en els usos previstos en l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, excloent-ne els de l'epígraf 1.16: 78,71 euros per 1.000 litres de tipus general i 6 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.5 Fueloils, excloent-ne els de l'epígraf 1.17: 14 euros per tona de tipus general i 1 euro per tona de tipus especial.

Epígraf 1.6 GLP per a ús general: 57,47 euros per tona.

Epígraf 1.8 GLP destinats a usos diferents dels de carburant: 15 euros per tona.

Epígraf 1.9 Gas natural per a ús general: 1,15 euros per gigajoule.

Epígraf 1.10 Gas natural destinat a usos diferents dels de carburant, així com el gas natural destinat a l'ús com a carburant en motors estacionaris: 0,65 euros per gigajoule.

No obstant això, s'establix un tipus reduït de 0,15 euros per gigajoule per al gas natural destinat a usos amb fins professionals sempre que no s'utilitzen en processos de generació i cogeneració elèctrica.

Epígraf 1.11 Querosé per a ús general: 306 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.12 Querosé destinat a usos diferents dels de carburant: 78,71 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.13 Bioetanol i biometanol per a ús com a carburant:

a) Bioetanol i biometanol mesclat amb gasolines sense plom de 98 I.O. o d'octanatge superior: 431,92 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

b) Bioetanol i biometanol, mesclat amb la resta de gasolines sense plom o sense mesclar: 400,69 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.14 Biodièsel per a ús com a carburant: 307 euros per 1.000 litres de tipus general i 24 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.15 Biodièsel per a ús com a carburant en els usos previstos en l'apartat 2 de l'article 54 i, en general, com a combustible, i biometanol per a ús com a combustible: 78,71 euros per 1.000 litres de tipus general i 6 euros per 1.000 litres de tipus especial.

Epígraf 1.16 Gasoils destinats a la producció d'energia elèctrica o a la cogeneració d'energia elèctrica i de calor en instal·lacions l'activitat de producció de les quals quede compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric: 29,15 euros per 1.000 litres.

Epígraf 1.17 Fueloils destinats a la producció d'energia elèctrica o a la cogeneració d'energia elèctrica i de calor en instal·lacions l'activitat de producció de les quals quede compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric: 12,00 euros per tona.

3. Sense perjudi del que estableix l'apartat 7 de l'article 8, l'aplicació dels tipus reduïts fixats per als epígrafs 1.4, 1.12, 1.15, 1.16 i 2.10 queda condicionada al compliment de les condicions que s'establisquen reglamentàriament quant a l'addició de traçadors i marcadors, així com a la utilització realment donada als productes. Estes condicions podran comprendre l'ús de mitjans de pagament específics.»

Quatre. Se suprimeix l'article 51.2.c) i l'article 51.4 queda redactat de la manera següent:

«4. La fabricació i importació dels productes classificats amb el codi NC 2705 que es destinen a la producció d'electricitat en centrals elèctriques o a la producció d'electricitat o a la cogeneració d'electricitat i calor en centrals combinades o al seu autoconsum en les instal·lacions on s'hagen generat. Als efectes de l'aplicació d'esta exempció es consideren:

1r. Central elèctrica: La instal·lació l'activitat de producció d'energia elèctrica de la qual queda compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i l'establiment i funcionament de la qual hagen sigut autoritzats d'acord amb el que estableix el capítol I del títol IV de la mencionada llei.

2n. Central combinada: La instal·lació l'activitat de producció d'electricitat o de cogeneració d'energia elèctrica i calor útil la qual per al seu posterior aprofitament energètic queda compresa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, i l'establiment i funcionament de la qual hagen sigut autoritzats d'acord amb el que estableix el capítol II del títol IV de la mencionada llei.»

Cinc. Es modifica l'apartat 4, que queda redactat de la manera següent, i se suprimeix l'apartat 5, ambdós de l'article 52 bis:

«4. La base de la devolució estarà constituïda pel volum de gasoil que haja sigut adquirit per l'interessat i destinat a la seua utilització com a carburant en els vehicles mencionats en l'apartat 2 anterior. La base determinada d'esta manera s'expressarà en milers de litres.

Per a l'aplicació del tipus autonòmic de la devolució, la base de la devolució estarà constituïda pel volum de gasoil que haja sigut adquirit per l'interessat en el territori de la comunitat autònoma que ho haja establert i haja sigut destinat a la utilització com a carburant en els vehicles mencionats en l'apartat 2 anterior. La base determinada d'esta manera s'expressarà en milers de litres.»

Sis. Es modifica la lletra b) de l'apartat u de l'article 52 ter, en els termes següents:

«b) L'import de les quotes a tornar serà igual al resultat d'aplicar el tipus de 78,71 euros per 1.000 litres sobre una base constituïda pel volum de gasoil efectivament utilitzat en l'agricultura, incloent-hi l'horticultura, ramaderia i silvicultura durant el període indicat, expressat en milers de litres.»

Set. S'introdueix un apartat 5 en l'article 54, de manera que l'actual apartat 5 passa a ser el 6, i queden redactats de la manera següent:

«5. La utilització del gasoil amb l'aplicació del tipus previst en l'epígraf 1.16 de la tarifa 1a de l'impost i la utilització del fueloil amb l'aplicació del tipus previst en l'epígraf 1.17 de la tarifa 1a de l'impost estaran limitades als usos previstos per estos epígrafs.

6. Les prohibicions i limitacions que estableix este article s'estenen als productes la utilització dels quals siga equivalent a la dels olis minerals compresos en la tarifa 1a de l'impost, d'acord amb el que estableix l'apartat 1 anterior.»

Huit. S'introdueix una lletra d) en l'apartat 2 de l'article 55 i es modifica la lletra e) de l'apartat 4 del mateix article, amb la redacció següent:

«Article 55.2.

d) Els que utilitzen gasoil al qual s'aplique el tipus previst en l'epígraf 1.16 de la tarifa 1a de l'impost o fueloil al qual s'aplique el tipus previst en l'epígraf 1.17 de la tarifa 1a de l'impost en usos diferents dels regulats per estos epígrafs i no estiguen inclosos en els apartats anteriors.»

«Article 55.4.

e) En els supòsits previstos en els paràgrafs a) i d) de l'apartat 2 anterior, la sanció consistirà en una multa pecuniària fixa de 600 euros.»

Nou. Se suprimeix l'article 79.3.a).

Deu. L'article 84 queda redactat com continua:

«Article 84. *Tipus de gravamen.*

L'impost s'exigirà al tipus de 0,65 euros per gigajoule.»

TÍTOL IV

Modificació del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol

Article 29. *Modificació del text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

Es modifica el text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, al qual s'afeg un article 112 bis amb el contingut següent:

«Article 112 bis. *Cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica.*

1. La utilització i aprofitament dels béns de domini públic a què es referix el paràgraf a) de l'article 2 de la present llei, per a la producció d'energia elèctrica en barres de central, estaran gravats amb una taxa denominada cànon per utilització de les aigües continentals per a la producció d'energia elèctrica, destinada a la protecció i millora del domini públic hidràulic.

2. La meritació del cànon es produirà amb l'atorgament inicial i el manteniment anual de la concessió hidroelèctrica i serà exigible en la quantia que corresponga i en els terminis que indiquen les condicions de la concessió o autorització.

3. Seran contribuents del cànon els concessionaris o, si és el cas, els qui s'hi subroguen en compte d'aquells.

4. La base imposable de l'exacció serà determinada per l'organisme de conca i serà el valor econòmic de l'energia hidroelèctrica produïda, i mesurada en barres

de central, en cada període impositiu anual pel concessionari per mitjà de la utilització i aprofitament del domini públic hidràulic.

5. El tipus de gravamen anual serà del 22 per cent del valor de la base imposable i la quota íntegra serà la quantitat resultant d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen.

6. Estaran exempts del pagament d'este cànon els aprofitaments hidroelèctrics explotats directament per l'Administració competent per a la gestió del domini públic hidràulic.

7. El cànon es reduirà en un 90 per cent per a les instal·lacions hidroelèctriques de potència igual o inferior a 50 MW, i per a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica de tecnologia hidràulica de bombament i potència superior a 50 MW, i en la forma que reglamentàriament es determine per a aquelles produccions o instal·lacions que s'hagen d'incentivar per motius de política energètica general.

8. La gestió i recaptació del cànon correspondran a l'organisme de conca competent o bé a l'Administració tributària de l'Estat, en virtut d'un conveni amb aquell.

En cas que se subscriba el conveni amb l'Agència Estatal d'Administració Tributària, esta rebrà de l'organisme de conca les dades i censos pertinents que faciliten la seua gestió, i informará este periòdicament en la forma que es determine per via reglamentària. A este efecte, la Comissió Nacional d'Energia i l'operador del sistema elèctric estaran obligats a subministrar a l'organisme de conca o a l'Administració tributària totes les dades i els informes que siguen necessaris d'acord amb l'article 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre.

El 2 per cent del cànon recaptat serà considerat un ingrés de l'organisme de conca, i el 98 per cent restant serà ingressat en el Tresor Públic per l'organisme recaptador.»

Disposició addicional primera. Fets imposables regulats en esta llei gravats per les comunitats autònomes.

1. En la mesura que els tributs que estableix esta llei recaiguen sobre fets imposables gravats per les comunitats autònomes i això produísca una disminució dels seus ingressos, hi serà aplicable el que disposa l'article 6.2 de la Llei Orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de Finançament de les Comunitats Autònomes.

2. El que disposa l'apartat anterior serà únicament aplicable respecte d'aquells tributs propis de les comunitats autònomes establits en una llei aprovada amb anterioritat al 28 de setembre de 2012.

Disposició addicional segona. Costos del sistema elèctric.

En les lleis de Pressupostos Generals de l'Estat de cada any es destinarà a finançar els costos del sistema elèctric previstos en l'article 16 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, un import equivalent a la suma dels següents:

a) L'estimació de la recaptació anual corresponent a l'Estat derivada dels tributs i cànon inclosos en la present llei.

b) L'ingrés estimat per la subhasta dels drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, amb un màxim de 500 milions d'euros.

Disposició transitòria primera. Adaptació de les concessions hidroelèctriques.

El que disposa l'article 112 bis, que per mitjà d'esta llei s'afig al text refós de la Llei d'Aigües, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, serà aplicable als titulars de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica que a la seua entrada en vigor siguen titulars d'una concessió hidroelèctrica. Les condicions d'estes concessions hauran de ser adaptades a la nova regulació que estableix l'esmentat article 112 bis.

Disposició transitòria segona. *Pagaments fraccionats durant 2013.*

Per al període impositiu iniciat l'1 de gener de 2013, i només als efectes de determinar si els contribuents que realitzen el fet imposable han de fer pagaments fraccionats en els termes que estableix l'article 10, es computarà com a valor de la producció anual, incloent-hi totes les instal·lacions, el valor que hauria correspost a la producció realitzada l'any 2012.

Tractant-se de contribuents que hagen exercit l'activitat per un termini inferior a l'any natural durant l'any 2012, el valor de la producció s'eleva a l'any.

Si l'import total que corresponga percebre al contribuent no és conegut en el moment de la realització dels pagaments fraccionats, aquell l'haurà de fixar provisionalment en funció de l'última liquidació provisional feta per l'operador del sistema i, si és el cas, per la Comissió Nacional d'Energia.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions que, del mateix rang o d'un rang inferior, s'oposen a la present llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, queda modificada com continua:

U. Es modifica l'apartat 2 en l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els costos de les activitats regulades, incloent-hi els costos permanents de funcionament del sistema i els costos de diversificació i seguretat d'abastiment, seran finançats per mitjà dels ingressos recaptats per peatges d'accés a les xarxes de transport i distribució satisfets pels consumidors i els productors, així com per les partides provinents dels Pressupostos Generals de l'Estat.»

Dos. S'afegirà un apartat 7 a l'article 30, amb la redacció següent:

«7. L'energia elèctrica imputable a la utilització d'un combustible en una instal·lació de generació que utilitze com a energia primària alguna de les energies renovables no consumibles no serà objecte de règim econòmic primat, excepte en el cas d'instal·lacions híbrides entre fonts d'energia renovables no consumibles i consumibles, i en este cas l'energia elèctrica imputable a la utilització de la font d'energia renovable consumible sí que podrà ser objecte de règim econòmic primat.

A este efecte, per orde del ministre d'Indústria, Energia i Turisme es publicarà la metodologia per al càlcul de l'energia elèctrica imputable als combustibles utilitzats.»

Tres. El paràgraf tercer de l'apartat 9. primer. f de la disposició addicional sexta es modifica en els termes següents:

«No obstant això, quan es tracte de subjectes passius substituïts del contribuent en els quals no concórreguen les circumstàncies a què es referix l'apartat 3.1 de l'article 71 del Reglament de l'Impost sobre el Valor Afegit, aprovat pel Reial Decret 1624/1992, de 29 de desembre, l'ingrés de les taxes meritades durant cada un dels trimestres naturals de l'any es farà efectiu, respectivament, abans del dia 10 dels mesos de maig, setembre, novembre i febrer o, si és el cas, del dia hàbil immediatament posterior.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

La present llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria d'hisenda general prevista en l'article 149.1.14a de la Constitució Espanyola, amb l'excepció del que disposa el títol IV, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.22a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discórreguen per més d'una comunitat autònoma.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè, en l'àmbit de les seues competències, dicte les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'esta llei.

2. En particular, s'autoritza el Govern per a modificar la forma de pagament que estableix l'article 29 d'esta llei.

Disposició final quarta. *Habilitacions a la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat.*

La Llei de Pressupostos Generals de l'Estat podrà modificar, de conformitat amb el que preveu l'article 134.7 de la Constitució Espanyola, els tipus impositius i els pagaments fraccionats que estableix esta llei.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'1 de gener de 2013.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 27 de desembre de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY